

ЉУДИ

Изузетна личност наше новије уметности, младалачки радознао за различите области стваралаштва, свестран уметник, сликар по вокацији и заљубљен у сликарство ма у каквом се стилском концепту појављивало, Мића Поповић изабрао је овог пута сасвим неочекивано бакропис – једну од најстаријих уметничких графичких техника – да би обрадио плоче за мапу „Људи“. И, мада бакропис пружа велике могућности, уметник се определио за једноставно, сажето казивање, искључиво линијом, без сенчења и валерског нијансирања, без моделовања а за редуцирање планова и дубина.

Обдарен умећем посматрања, аутор срцем и умом захвата у мале, обичне истине из животне стварности и ликовним језиком транспонује их у опште и заједничко. Тема његових графика су људи, а моделе налази у обичном, свакидањем животу, у безименој маси. „**L'uomo qualunque**“ и људски лик побуђивао је његово најдубље интересовање од самог почетка његовог стварања и током свих протеклих деценија није га напуштало, мада је у различитим периодима и различито прилазио проучавању лика, истраживању карактера и реализацији, односно ликовним решењима портрета или студија.

На овим бакрописима Мића Поповић приказао је минималним изражајним средствима разна психолошка стања која човек несвесно одаје гестом, позом или изразом, као што црте лица откривају, и мимо наше воље, трагове различитих животних судбина. За разлику од његових платна, у која поред богато сликаних површина понекад уноси реалне објекте да би и на тај начин нагласио карактеристике портретисаног, „Људи“ са бакрописних отисака лишени су појединости које би им ближе одредиле личност, професију или друштвену припадност. Па ипак, на овим графикама свака поједина фигура носи индивидуална обележја. На неутралној, чистој позадини, којом избегава смештање људи у време и простор, уметник бритком, али истовремено и гипком линијом извлачи арабеску фигуре или лика и са само неколико као овлаш, али чисто и оштро, повучених потеза дочарава карактер, израз или душевно стање. Понегде, смишљено зауставља сигурно повучен потез и тиме цртежу даје лакоћу и привид скице. У томе је и величина уметниковог мајсторства и вредност ових отисака.

Вања Краут,

новембар, 1984.